

Kort voor de eerste wereldoorlog was hij in Delft electrotechniek gaan studeren. In '14 had hij zich weer voor de militaire dienst aangemeld; hij kreeg toen na enige tijd het commando over de radiodienst van de landmacht. Hij was een bekwaam technicus (zijn studie wist hij onder de bedrijven door te voltooien) en nadat hij uit de dienst ontslagen was, werd hij in '17 directeur van een nieuwe fabriek: de Nederlandse Seintoestellen Fabriek te Hilversum. Die fabriek (de NSF) ging radiotoestellen produceren en in '24 richtte Dubois een comité van enthousiaste radioluisteraars op, de Hilversumse Draadloze Omroep. Vogt, in die tijd werkzaam bij de NSF, werd er spoedig de leidende figuur in. Dubois was voorstander van een nationale omroep, maar hij begreep dat deze slechts tot stand kon komen indien de grote politieke stromingen in den lande dat denkbeeld aanvaardden en toen dus uit die stromingen de KRO, de NCRV en de Vara ontstonden, vond hij dat het op zijn weg lag, hun althans in eerste instantie zendtijd te geven op de enige zender die er was: die van de NSF. Vogt nam hem dat in hoge mate kwalijk en toen aan het einde van de jaren '20 een Comité van Omroepverenigingen werd opgericht waar Dubois voorzitter van werd, hield de Avro zich afzijdig. Zij moest zich inschikkelijker betonen toen in '30 de zendtijdverdeling tot stand kwam: op bepaalde punten, bijvoorbeeld het onderling uitwisselen van de programma's en het vertalen van die programma's voor de omroeporganisaties in het buitenland, was samenwerking noodzakelijk. Daartoe werd in het begin van de jaren '30 het Centraal Bureau voor de Omroep in Nederland opgericht dat zich spoedig ook met andere zaken van gemeenschappelijk belang ging bezig houden: het beleid met betrekking tot de particuliere radiocentrales die als paddestoelen uit de grond schoten, de verhouding tot het ANP, kwesties van muziekauteursrecht etc. Het bestuur van het Centraal Bureau bestond slechts uit een voorzitter en een secretaris-penningmeester. Die wisselden elk jaar en werden steeds gekozen uit de voorzitters van de vier grote omroeporganisaties. In mei '40 bestond dat bestuur uit de voorzitter van de Avro, G. de Clercq (die als regel aan de leiband liep van Vogt) en de voorzitter van de KRO, een vijf-en-dertigjarige pater Dominicaan, J. K. M. Dito. Dito was in '30 assistent geworden van de oprichter en voorzitter van de KRO, pastoor L. Perquin, en was in '38, na diens overlijden, tot zijn opvolger benoemd.

Dit alles betekende dat Dubois, wat de organisatie van de omroep en de inhoud der programma's betreft, in de jaren '30 uitgerangeerd was. Toch bleef de radio de hoofdzaak in zijn leven vormen want met het zenderpark en alle technische vragen van de omroep hield hij als directeur van de Nozema bemoeienis. Ook was Dubois als Nozema-directeur de Nederlandse vertegenwoordiger op internationale conferenties waar kwesties als de